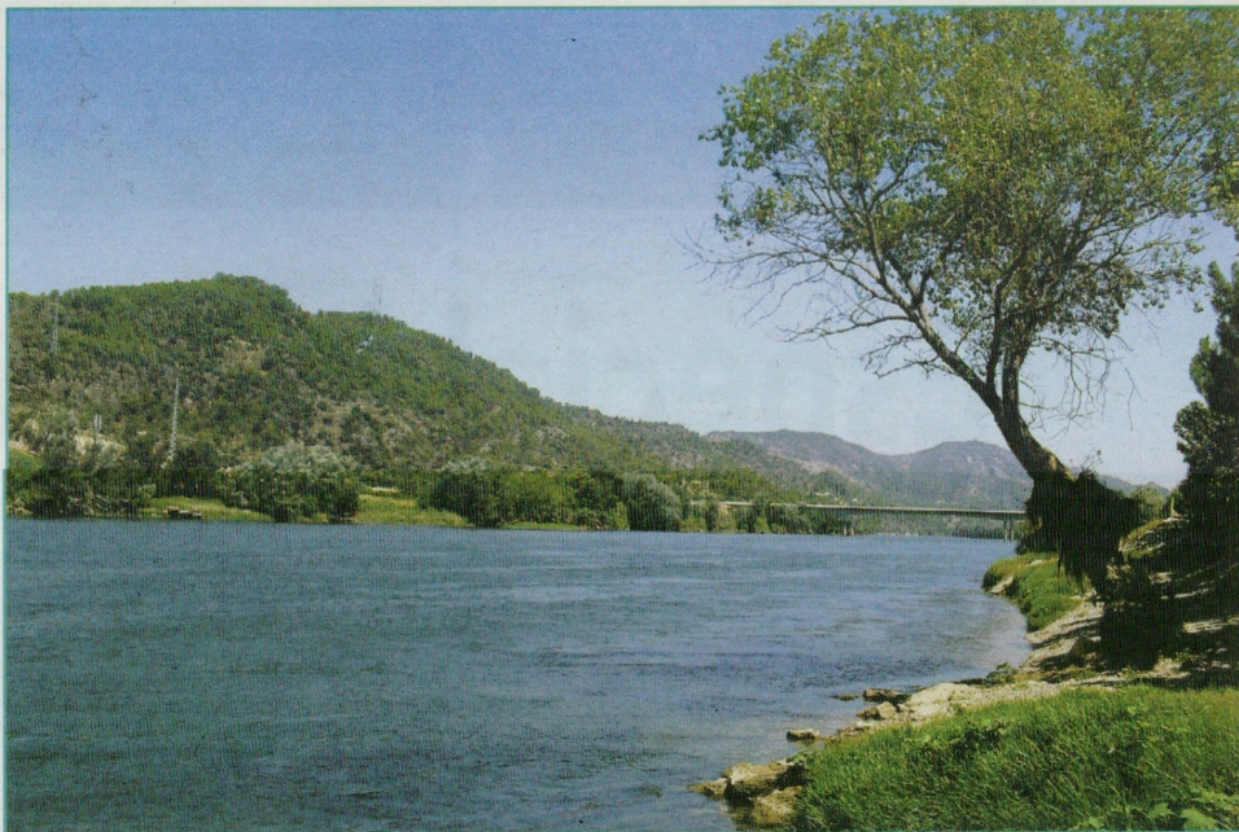

El règim de cabals proposat pel nou pla de conca condemna el tram final de l'Ebre a una aportació d'aigua durant deu mesos a l'any inferior a la marcada pel pla en vigor, del tot insuficient. // L'EBRE

ecològic i químic de les masses d'aigua és el següent: de les 919 masses d'aigua naturals de la demarcació de l'Ebre, 631 masses, aproximadament el 70%, presenten bon estat i 277 masses d'aigua, el 30%, incompleixen aquest bon estat per pressions de contaminacions puntuals, fonts difuses, usos del sòl, etc. També defensa, en el seu text, que inclou **"una proposta de règims de cabals ecològics realistes, fixats per a les principals estacions d'aforament, possibilitant condicions d'hàbitat segons les metodologies prescrites, exigibles i verificables"**.

En xifres generals, en l'antic pla de conca, el règim de cabals preveia la xifra mínima de 3.154 hectòmetres cúbics a la desembocadura de l'Ebre, concretament a l'estació d'aforament de Tortosa, l'últim punt de mesurament. En el nou pla se'n preveuen 3.371 hectòmetres cúbics; per tant, el riu hauria *guanyat* uns 220 hectòmetres cúbics d'aigua a l'any. Una quantitat, d'altra banda, escassament significativa. I més si recordem les xifres de la proposta de la Comissió per a la Sostenibilitat —l'organisme designat legalment per plantejar la proposta—, que va establir tres diferències en funció dels anys humits, mitjans i secs. Per

als anys mitjans, el valor mínim de cabal es produeix en el mes d'agost, amb 119 m³/s, mentre que el mes de major cabal correspon a maig, amb 500 m³/s.

El nou pla estipula un règim de cabals que durant deu mesos a l'any és fins i tot inferior als del pla de conca encara vigent.

Aquest règim de cabals és l'actual cavall de batalla de les entitats ecologistes i antitransvasament, al capdavant de les quals hi ha la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE), ja que consideren que més que una garantia ecològica per al tram final no és més que el sobrant després de garantir reserves d'aigua per a diversos usos aigües amunt. Defensen que s'ha imposat un cabal mínim tan baix que possibilita extraccions aigües amunt i a més posa en perill no només el bon estat ecològic que ordena la directiva, sinó la supervivència del riu Ebre en el tram final, perquè poden agreujar els problemes que pateix de salinització, subsidència i regressió del delta, afectació a les pesqueres i contaminació de l'aigua. També han manifestat la seua preocupació pels cabals assignats aigües amunt. Especial és el cas del riu Segre, un dels afluents més importants de l'Ebre, a qui el nou pla assigna un cabal ambiental que oscil·la

entre els 5 m³/s i els 10 m³/s, quan en l'actualitat oscil·len entre els 14 m³/s i els 18 m³/s.

En resum, hi ha discordança absoluta entre el que diu assegurar el nou pla i les seues preocupacions ambientals, i també hi ha en dubte el veritable compliment de les seues metes i objectius. De fet, la directiva marc de l'aigua exigeix als estats una planificació hidrològica destinada que les masses d'aigua assolisquen el bon estat ecològic el 2015, a través de la definició d'un programa de mesures i un pla de gestió, o pla de conca, que havia d'estar aprovat l'any 2009, segons els terminis marcats per la mateixa directiva. Amb tres anys de retard, el compromís del pla de la demarcació és que per a l'any fixat (2015) arriben a aquest bon estat ecològic el 85% de les aigües de la demarcació de l'Ebre, que no compleix l'objectiu marc. Però les garanties no estan assegurades amb el nou pla. D'aquí la resistència que hi ha tingut la Generalitat de Catalunya i les organitzacions ecologistes, que estimen que els cabals assignats són inacceptables i que condemnen la conca de l'Ebre a la degradació ecològica sense aconseguir cap de les metes exigides per la legislació estatal i europea. ■■